

नचापिममहस्तात्त्वांप्राप्तुमर्हतिराधवइत्यस्योत्तरमाहअपनेष्यतीति ॥२८॥ हतस्थाने हतास्पदे ॥२९॥ नरसिंहयोः शून्यमाश्रमं प्रविश्य यत्कृतं तदसाधुवृत्ति किलेत्यर्थः
गोचरं गतयोः मायामृगवृत्तांतं ज्ञातुं गतयोः गोचरं वनप्रदेशं गतयोरिति वार्थः ॥३०॥ यस्माद्रामलक्ष्मणयोः गंधमुपाघ्राय शार्दूलयोः संदर्शने शुनेव समक्षं स्थातुं त्वया न
शक्यं ॥३१॥ तस्य अधमबलस्याधमकृत्यस्य च ते अयेपि ताभ्यां विग्रहे कलहे प्रसक्ते सति युगग्रहणं सहायसंपत्तिरस्थिरा जनस्थानबलसहायसंपत्तिवत् ॥ तस्मा
त्तेन युद्धे तव नियहएव वृत्रसंबन्धिनएकस्य बाहोर्द्वाभ्यामिंद्रबाहुभ्यां युद्धे वृत्रबाहुपराजयवत् ॥ वज्रछिन्नैकबाहुर्वृत्रोबहुकालमिंद्रेण सहैकबाहुना युद्धं कृतवान् परा

अपनेष्यतिमांभर्तात्वत्तःशीघ्रमरिंदमः ॥ असुरेभ्यःश्रियंदीप्तांविष्णुस्त्रिभिरिवक्रमैः ॥ २८ ॥ जनस्थानेहतस्थानेनिहतेरक्षसांबले ॥

अशक्तेनत्वयारक्षःकृतमेतदसाधुवै ॥ २९ ॥ आश्रमंतत्तयोःशून्यंप्रविश्यनरसिंहयोः ॥ गोचरंगतयोर्भ्रात्रोरपनीतात्वयाधम ॥ ३० ॥

नहिगंधमुपाघ्रायरामलक्ष्मणयोस्त्वया ॥ शक्यंसंदर्शनेस्थातुंशुनाशार्दूलयोरिव ॥ ३१ ॥ तस्यतेविग्रहेताभ्यांयुगग्रहणमस्थिरं ॥ वृ

त्रस्येवेंद्रबाहुभ्यांवाहोरेकस्यविग्रहे ॥ ३२ ॥ क्षिप्रंतवसनाथोमेरामःसौमित्रिणासह ॥ तोयमल्पमिवादित्यःप्राणानादास्यतेशरैः ॥

॥ ३३ ॥ गिरिकुबेरस्यगतोथवालयंसभागतोवावरुणस्यराज्ञः ॥ असंशयंदाशरथेर्विमोक्षसेमहाद्रुमःकालहतोशनेरिव ॥ ३४ ॥

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे सुंदरकांडे एकविंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ सीतायावचनं श्रुत्वा परुषं राक्षसेश्वरः ॥

प्रत्युवाच ततः सीतां विप्रियं प्रियदर्शनां ॥ १ ॥

जितश्चेति भागवते प्रसिद्धं ॥३२॥ मे नाथः सरामइत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ कुबेरस्यालयं गिरि कैलासं कै

लासवरुणसभे ऊर्ध्वाधस्थसकललोकोपलक्षणं ॥ कालहतस्त्वमशनेः संबन्धान्महाद्रुमइव दाशरथेः संबन्धाद्विमोक्षसे प्राणानितिशेषः ॥ विमोक्ष्यसेइतिपाक्तः पाठइति

कतकः ॥ ३४ ॥ वर्णमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये सुंदरकांडे एकविंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥

प्रियदर्शनां सीतांप्रति अनुनयोक्तिं कृत्वा ततोविप्रियमाहेति संबंधः ॥ १ ॥